

NOVA GORICA: Pogovor s članico **SNG Nova Gorica** Arno Hadžialjević

"Glavna odgovornost igralca je, da postane pretanjen poslušalec"

Arna Hadžialjević je Jugoslavija v malem. Rodila se je očetu, ki izhaja iz kraja na meji med Crno goro in Albanijo, in mami, pol Slovenki in pol Srbkinji. Odraščala je v Istri, se šolala v Luciji in Piranu, od leta 2009 pa je članica **SNG Nova Gorica** in živi na Goriškem. Poznam mnogo gledalcev, ki ne zamudijo niti ene predstave, v kateri igra. Opisujejo jo z besedami, kot so eterična, strastna, prezentna, natančna, vsestranska ... Njeno leto 2024 ne bo zaznamovalo samo gledališko delo, temveč tudi nov mejnik v življenju.

V začetku minulega leta ste za Primorske novice povedali: "Sem v obdobju, ko si upam biti jaz." Kdo je pravzaprav Arna in kaj novega o sebi, bližnjih in svetu ste spoznali v letu 2023?

"Mislim, da se leto dni nazaj nisem v polnosti zavedala, kaj sem pravzaprav (nedvomno točno) izjavila - za mano je resnično bogato leto, polno močnih zasukov in preizkušenj. Spoznala sem, da imam obvezo do sebe in sem se dolžna dosledno poslušati."

"Če ni dobro, še ni konec." To so bile besede vašega lika v predstavi Razparač. Segle so mi v srce in mi dale misliti. Verjamete v te besede?

"Verjamem. Ampak zato, ker znotraj te misli zaznavam, da je vse v naravi spreminjajoče, ciklično. Nikoli ni ne dobro ne slabo, ampak tako, kot mora biti. In hkrati, vsak konec (ali smrt) je poln(a). V smislu, da pride, ko se nekaj ali vse odpusti. Odpuščanje pa je zmeraj dobro."

Poznamo vas kot izjemno perfekcionista. Ste mogoče to lastnost kaj omilili ali spremenili? V zadnjem času kar velikokrat berem, da zna biti ta človeška lastnost skorajda nevarna.

"Zagaten je perfekcionizem, se strinjam. Zdi se mi, da od človeka terja neprizanesljivost, v prvi vrsti do sebe. To pa je velika nadloga, ker na koncu dneva nisi nikoli zares zadovoljen. S to lastnostjo sem imela veliko opravka, a menim, da je ob določenih mestih in trenutkih dobro orodje in lahko pride zelo prav, zato ji poskušam dati vedeti, kam spada, da mi je v pomoč in ne v breme. Dober indikator, da je je manj, je, da čutim neprimerljivo več igrivosti v življenju."

Nazadnje sem vas gledala v predstavi Pod svobodnim soncem. Iskreno

čestitam za odlično vlogo Teodore. Kako ste se pretopili v lik manipulatorke? Igralci imate radi vloge, ki so vaše dramatično nasprotje, kajne?

"Hvala lepa. Všeč mi je, kako je moj prijatelj na tiskovni konferenci za to predstavo rekel, da je govoriti o tem, kako si naredil neko vlogo podobno, kot če bi kuhar govoril o postopku priprave jedi. Na koncu je pomembno, ali je okusna. Iskreno ne vem, kako je za igralce nasploh, a zame je, ugotavljam, najpomembnejše, da je v ekipi dobra ustvarjalna vnema. Neki lik je zgolj simpatična zunanja oblika nečesa veliko pomembnejšega - igralčeve naravnosti na sporočila."

Po stripu je nastala tudi mladinska predstava Neustrašne. Kaj vam pomeni neustrašnost? Zdi se mi, da je dandanes neustrašen vsak, ki se vsakodnevno bori za dobrobit vseh ljudi in ne omaga.

"Mislim, da je veliko enostavneje in hkrati težko. Neustrašnost se začne pri nas samih: kako se soočamo s sabo, kako se sprejmemo, kako se imamo radi."

Pravzaprav je neustrašnost tudi eden od motivov v Smoletovi Antigoni, kjer ste igrali glavno vlogo - Ismeno. Kakšna odgovornost je na igralcu, ko igra v klasiki in igra za dijake?

"Problem pri dobrih besedilih, ki jih uvrščamo med klasike, je ta, da se jih še zmeraj lotevajo ustvarjalne ekipe, ki jih v resnici nerade prebirajo in dešifrirajo, ampak jih uporabijo za nekakšno lastno raziskovanje nekih popolnoma drugih tematik. Pri igralcih je isto, tu ni odkrivanja tople vode. Z neumornim prebiranjem besedila se ideje, pomeni v njem sami začnejo izrisovati. Glavna odgovornost igralca je po mojem mnenju, da postane pretanjen poslušalec. Tudi to omogoča kreacijo."

Vašega sinka večkrat pripeljete v gledališče. Kako mu je všeč gledališče? Kako je vam, ki kot mamica spremljate otroške predstave?

"Moje dete ima fazo, ko mu gledališče predstavlja prostor, kamor mama izgine in je ob večerih ni doma, zato se zadnje čase otepa tamkajšnjih dogodkov. Pri gledaliških otrocih je prisoten fenomen, da delujejo, kot bi res bili rojeni v gledališču. Koncept iluzije jim je nekako domač, jasen, nič strašen. Rafael ima drugače zelo dobro pozornost in je brez težav gledal predstave tudi za večje otroke. Sama bi si želela, da bi se predstave za najmlajše delale z večjo bravuro in občutkom za zgodbo, material in izvedbo."

Sledite zdravemu, uravnoteženemu, mirnemu, spokojnemu življenju. Kako vam to uspeva? So to sestavine za srečo v življenju?

"To pa zveni kot lepa potrditev. Vedno znova se mi potrjuje, da je vse v življenju pogojeno z iskanjem, kultiviranjem ravnovesja. Ja, odnos do našega notranjega centra je nedvomno ena od sestavin za mirnejše, srečnejše življenje."

V prihajajočem letu boste prestopili v novo desetletje. Vam te obletnice kaj pomenijo? Načrtujete kakšno posebno

praznovanje?

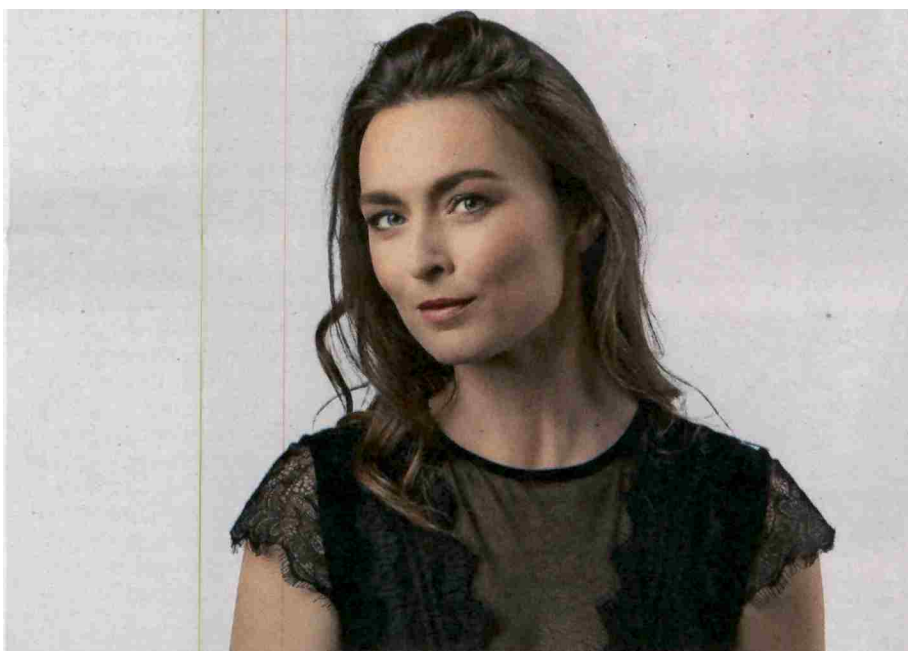
"Bolj kot se približujem zaključku četrtega desetletja, bolj opažam dragocenosti znotraj in zunaj. Še nikdar mi ni bilo tako ljubo bivati v tem telesu in znotraj teh občutkov, spoznanj, izkušenj, odnosov."

ANIKA VELISCEK

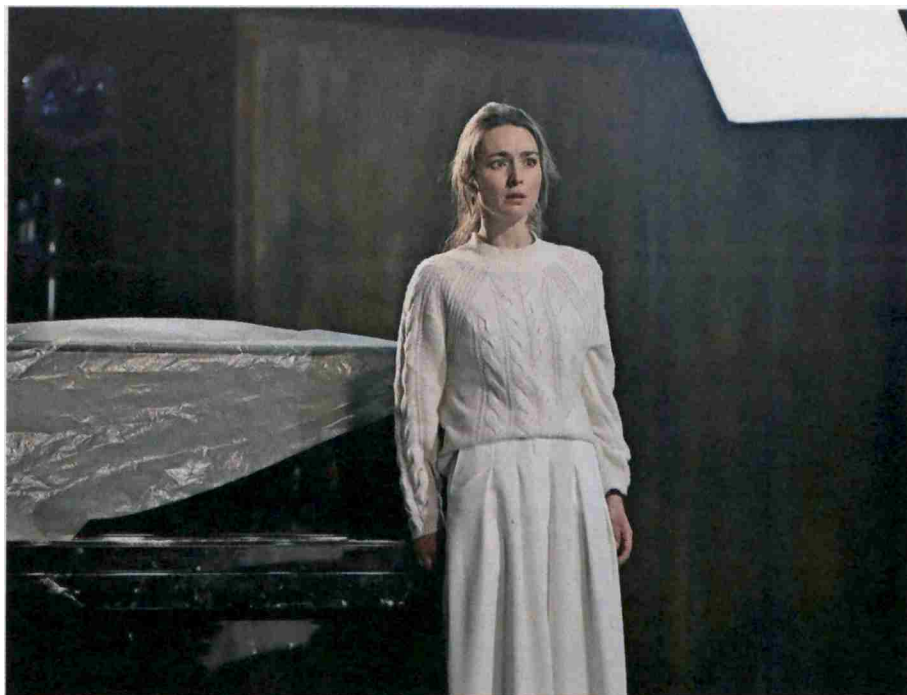
Arna kot Ema Bovary

Foto: Jaka Varmuž

Arna Hadžialjević

Foto: SNG Nova Gorica/Casarsa Tinta Foto Studio

Arna kot Ismena v Antigoni

Foto: Peter Uhan

Arna kot Teodora v Pod svobodnim soncem